

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

29332-06-10

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי איתי אמיר

הנאשמים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד פיכמן
ב"כ הנאשם עו"ד נהרי
הנאשם בעצמו

גזר דין

גזר הדין ניתן מיד לאחר שמיעת הצדדים, באולם, ועל כן יהא תמציתי.

הנאשם הורשע – לאחר ניהול משפט – בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטין לפי הוראת סעיף 348 (א) לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 345 (א) (3) לאותו החוק, המדבר בביצוע מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14, כאשר אין נפקות אם המעשה נעשה בהסכמה, אם לאו.

על פי כתב האישום - כפי שאומץ בהרשעת הנאשם - נהג האחרון ביום 3/6/10 ברכבו ברחובות העיר הרצליה, לעת ערב, אז הבחין בקטין ש', ילד כבן 10; הנאשם עצר ליד ש', הציג עצמו כסוקר של משרד החינוך, והזמינו להיכנס לרכבו.

ש' נכנס לרכב, והנאשם נהג את הרכב לכיוון חורשה מבודדת בסמוך למקום.

הנאשם הורה לש' לכבות את הטלפון הסלולרי שהיה ברשותו, והנחה אותו לשמור את דבר פגישתם בסוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

1 מיד לאחר מכן ערך הנאשם חידון לש', ביחס לאברי גוף שונים (יש לציין שלא הוזכרו אברי גוף
2 אינטימיים), כאשר חלק מהתשובות נרשמו על ידי הנאשם במחברתו, ובמהלך אותו "סקר" ליטף
3 הנאשם את ראשו של ש', נגע בשכמו או כתפו, ואף בחזהו.
4
5 עובר אורח שעבר במקום כ.ן, השגיח בנאשם ובש' בחורשה, ובהמשך – בכך שהרכב "שיפר עמדה"
6 אל מאחורי מכולה הנמצאת באותה החורשה, והוא הזעיק את המשטרה, שכהרף עין הגיעה למקום,
7 עצרה את הנאשם והחזירה את ש' לחיק אמו.
8
9 התיק דנא עבר תהפוכות וגלגולים שונים, דרך חתתים של ממש, כאשר בתחילה נשמע על ידי
10 חברתי כב' השופטת מרגולין-יחידי, אולם בהמשך – נוכח חזרתו של הנאשם מהודאתו, עבר התיק
11 אלי – וגם אז לא ידע מנוח.
12
13 לא אחזור על כל השתלשלות העניינים, ואסתפק באמירה לפיה ידענו לא מעט מהמורות, אם בדמות
14 אי הופעת חוקרות ילדים לדיוני הוכחות (לפחות פעם אחת, אם לא פעמיים) ואם עיכוב נוסף לאחר
15 הכרעת הדין, לכשהתברר – להפתעת ההגנה - כי לש' נערך לכאורה "שחזור" על ידי אמו, טרם
16 חקירתו במשטרה, עניין שהביא לכך שבאופן יוצא דופן הוריתי על שמיעת האם פעם נוספת, לאחר
17 הכרעת הדין, על מנת לוודא שלא נגרם לנאשם עיוות דין, חלילה. בדיעבד התברר כי לא כצעקתה
18 (של ההגנה), והכרעת הדין נותרה על כנה.
19
20 נוכח התלאות, המהמורות והקשיים הרבים, החלטתי היום ליתן גזר דין על אתר, מיד לאחר שמיעת
21 הצדדים.
22
23 לא אחזור כאן, אפוא, על כל הקורות אותנו בתיק זה לאחר העברתו אלי מאת כב' השופטת מרגולין-
24 יחידי (בהחלטת כבוד סגן הנשיאה פלד), אולם מצאתי לנכון לציין את כל האמור לעיל, בכל זאת,
25 כרקע הנדרש לשיקולי הענישה, לעת מתן גזר הדין.
26
27 ביום 3.4.14 הרשעתי את הנאשם בהכרעת דין מפורטת; ניתן לסכם את הכרעת הדין בנקודות
28 שהזכרתי שם, בסעיף 47 להכרעת הדין, שם עמדתי על הנסיבות שהיו כרוכות וקשורות בביצוע
29 העבירה:
30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

- 1 א. לא הייתה כל היכרות מוקדמת בין ש', ילד תמים בן 10, לבין הנאשם, אדם בשנות ה- 40
2 לחייו;
3
- 4 ב. ש' סיפר כי הנאשם חג סביבו במכוניתו, פעמיים, טרם ניגש אליו, כאשר בפיו אמתלה
5 ושאלות משאלות שונות, שהיום ידענו שכל תכליתן – התקרבות אל הילד;
6
- 7 ג. הנאשם סיפר – בדה מליבו, כך הכרעתי – כיצד סבר כי ש' הוא ילד פגוע או מוכה, עניין
8 שהביאו לעצור את מכוניתו ליד ש'. קבעתי בהכרעת הדין – כי לא היה ולא נברא, וכי לא
9 היתה שום סיבה אמיתית לנאשם לחשוב כי ש' הוא ילד נזקק או מוכה;
10
- 11 ד. הנאשם הציג עצמו בפני הילד – במצג שווא – כסוקר מטעם משרד החינוך, ולא בשמו או
12 בתפקידו, והכל מטעמים מובנים, פליליים;
13
- 14 ה. הנאשם, אפילו סבר כי פגש בילד מוכה ונזקק, לא הסתפק בשאלון או בעריכת סקר כדי
15 לאמוד מצבו, לשיטתו, קבל עם ועדה, אלא שהעלה את הילד אל רכבו והתרחק, ולו כברת
16 דרך מסוימת, אל חורשה סמוכה, בתחילה חנה שם, ובהמשך – כך שמענו מעד הראיה
17 שהציל את ש' – הזיז רכבו אל מאחורי מכולה, שם היה "מוסווה" עוד יותר;
18
- 19 ו. הנאשם הורה לילד לכבות את מכשיר הפלאפון שלו, ובכך בודד אותו, אף הורה לו לשמור
20 את המפגש בסוד;
21
- 22 ז. הנאשם ערך לילד חידון על אברי גוף, מכל הנושאים שבעולם. הסברתי ונימקתי בהכרעת
23 הדין, מדוע חידון זה לא היה אלא "מבוא" או כר לביצוע העבירה (הנגיעות בילד, ובעיקר זו
24 בחזהו) בה הורשע הנאשם;
25
- 26 ח. לסיכום, חתמתי את נסיבות ביצוע העבירה, בכך שהנאשם הרשה לעצמו לגעת בגופו של ילד
27 בן 10, ואפילו תאמר שליטף את ראשו או טפח על שכמו במעין עידוד, הרי לא ניתן לקבל או
28 להסביר – כך קבעתי – את הנגיעה בחזהו של הילד, זר מוחלט, בחורשה מבודדת, לפחות
29 יחסית, מאחורי מכולה, בתוך רכבו של גבר כבן 40.
30
- 31 צודקת התביעה בטיעוניה לעונש: קיים פער עצום בין המעשה המגונה שביצע הנאשם – אין מחלוקת
32 שהוא ברף התחתון של עבירות המין בקטגוריה זו – לבין הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 29152-06-10 מדינת ישראל נ'

אמיר

1
2 ההגנה מצידה, כאילו משקיפה באמצעות טלסקופ רב עוצמה ממעל, ממקדת, מכוונת ומצמצמת
3 העדשה ב zoom-in לתמונת מגע ידו של הנאשם בילד, ועל רקע תמונה זו היא מרימה כתפיה ופורשת
4 ידיה לצדדים, כאילו שואלת בתימהון – על מה המהומה?
5
6 ואילו התביעה לא מוכנה לרדת לרזולוציה הזו, ובצדק, והיא מבקשת את בית המשפט לכוון את
7 העדשה קצת גבוה או רחוק יותר, ב zoom-out, עשרות מטרים גבוה יותר, לא אל תוך הרכב, לאותן
8 כמה שניות ואל אותו מטר ומחצה שבין הנאשם לילד, אלא אל רדיוס של מאות או עשרות המטרים,
9 בהן נזרעו זרעי העבירה, ועד לנביטתה, מאוחר יותר, באותה חורשה.
10
11 אני סבור, כי הצדק עם התביעה. השקפה על המקרה דנא למשך חצי דקה של שלוש נגיעות מהירות,
12 כאלה שאפילו קצינת המבחן פקפקה במיניותן, היא מלאכותית ולא נכונה.
13
14 נכון יותר, שלם יותר ולא מוצא מהקשרו - יהא להשקיף על האירוע, על התכנון, על המכונית
15 המשחרת לטרף, על העורמה, על השקרים, על "שאיבת" הילד אל הרכב בתואנת שווא, ורק לבסוף –
16 גם על המעשה המיני, גם אם המינורי, באופן יחסי כמובן.
17
18 אכן, הצדק עם התובעת: **אירוע בו ילד בן 10 מועלה בעורמה ובחשאי אל מכונית של זר מוחלט**
19 **ומובל ליעד ולזמן לא ידועים, לצורך זממו המיני של הזר - הוא סיוט של כל הורה.**
20
21 אין דרך אחרת מלתאר את האירוע, גם אם התייחסנו בכך בעיקר לנסיבות הקשורות בביצוע
22 העבירה, ולא שמנו את הדגש רק על העבירה עצמה. לא נולד ההורה, לא תמצא האמא ואין לך אבא,
23 שאירוע כגון דא לא יחריד אותם ויטלטלם כהוגן, וטענה לפיה מדובר "רק" בנסיבה מקדימה – לא
24 תישמע.
25
26 הערך החברתי שנפגע בביצוע העבירה על ידי הנאשם לא צריך פירוט: מדובר בשמירה על ילדינו, על
27 תומתם ותמימותם, על ילדותם, ולעיתים – במקרים רבים – גם איך וכיצד תיראה שארית חייהם.
28
29 מידת הפגיעה בערך החברתי היא בינונית: מחד גיסא, כפי טענתה הממוקדת של ההגנה, הרי
30 שהמיניות המלווה והמאפיינת את העבירה בה הורשע הנאשם היא מהרף התחתון (אף התביעה אינן
31 החולקת על כך). הרי הנאשם לא נגע באיברים מוצנעים ואינטימיים מובהקים של הילד, אף לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

1 בשלו, ועניין זה נשקל לטובתו, בעת קביעת מידת הפגיעה בערך החברתי. אולם, מאידך גיסא,
2 התכנון, הכחש, הבידוד, ואופן הביצוע, שכלל העלאת ילד זר לרכב ונסיעה מן המקום, מביאים
3 לדעתי, לכך שלא ניתן לייחס לעבירה מידת פגיעה נמוכה בערך המוגן. מכאן, קביעתי כי הפגיעה
4 בערך החברתי, היא בינונית.

5
6 מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה נותרה עלומה במקרה דנא, ולא מכיוון שהצדדים לא עשו
7 מאמץ ולא טרחו להביא פסיקה בפני בית המשפט. נראה כי הצדדים עמלו קשה, אך העלו חרס
8 בידם, ולא בכדי, שכן מדובר במקרה יוצא דופן, בו הנסיבות של ביצוע העבירה מאפילות, פשוט כך,
9 על העבירה עצמה.

10
11 ברם, אין בכך כדי לחזק טיעוני ההגנה, שכן על פי תיקון 113 לחוק העונשין, הנסיבות הקשורות
12 בביצוע העבירה יש להן תפקיד מרכזי בקביעת מתחם העונש, כך על פי הוראת סעיף 40 ט' לחוק
13 העונשין.

14
15 על הנסיבות עמדתי לעיל, על התכנון, זה שקרם עור וגידים לאחר שעינו של הנאשם צדה את הילד ;
16 כאן המקום להתייחס גם לנוק שנגרם מביצוע העבירה – ראו תסקיר קורבן העבירה, המדבר בכך.

17
18 מטעמים מובנים לא ארחיב בנושא זה, אולם כן אומר, תוך דחיית גישת ההגנה בנדון, כי הילד לא
19 "יצא גיבור" מהפרשה, כפי שניסתה ההגנה לטעון, אלא שנכון יהיה לומר שכך שאפה סביבתו לגרום
20 לו להאמין, ובאופן מובן ומגונן, אולם אין לומר או להקיש מכך כי יצא מחוזק או הירואי מהפרשה
21 (כך גם קובע תסקיר רבן העבירה, בסיפא לו). אך אין לומר, מצד שני, כי הילד הפך לשבר כלי, או
22 קרוב לכך. שמענו בעדות, כי הילד הלך לבית הספר זמן קצר מאד לאחר האירוע, ואף חוקרת
23 הילדים התרשמה מילד שאינו פגוע באופן קשה או מהותי, וכך גם מצאתי אנוכי, למראה חקירתו
24 המוקלטת.

25
26 **לאחר שקלול כל אלה, ביקשה התביעה להעמיד מתחם עונשי שבין 8 ועד 20 חודשים.**

27
28 אני סבור כי הדין עם התביעה.

29
30 מבית המשפט חייב לצאת מסר חד-משמעי למי שמתייחס לילדינו כאל אובייקט מיני, קל וחומר –
31 וכאן העיקר, אין לכחד – למי שבעורמה מעלה ילד או ילדה על רכבו, כמעשהו של חוטף, וזאת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

1 לטובת ביצוע מושלם של מעשה מיני בילד (בין אם קשה ובין אם פחות קשה, באורח יחסי). מי
2 שכך נוהג - חייב לדעת כי בכך קנה לעצמו מקום בטוח מאחורי סורג ובריח.

3
4 אמרתי כבר לעיל, ואדגיש שוב, כאשר אני פוסע, בהסכמה, במסלולה של התביעה: הנסיבות, העלאת
5 הילד על הרכב והרחקתו מן הציבור, לא פחות מן המעשה המיני עצמו – הן שמכתיבות את המתחם.

6
7 התביעה עמדה בטיעוניה על כך שלולא המשטרה, ועוד קודם לכן השכן, אותו שומרני טוב שהציל
8 את המצב – אנה היינו באים? מי יודע אילו נזקים היו נגרמים? - הרהרה התביעה, בקול רם,
9 בטיעוניה לעונש. ההגנה התקוממה על גישה זו, וטענה, בצדק, שאין עונשין על מחשבות שבלב, או על
10 כוונות או מטרות נסתרות, ואומר מיד, כי לעניין זה דעתי כדעת ההגנה.

11
12 אדרבא, אני מוצא להדגיש כי הייתי ער לקו מחשבה וטיעון זה של התביעה, ודחיתיו; לא לקחתי
13 בחשבון, בשום אופן, את השאלה – "מה היה קורה לולא השכן...". לגבי דידי, די והותר במעשים
14 שנעשו, הם חמורים דיים, ולא מצאתי לצאת למסע אל מחוזות היפותטיים.

15
16 אגב, גם עובדתית - ולא רק משפטית - יש בכך קושי מסוים; השוטר שהעיד על האירוע, סיפר כיצד
17 כאשר הגיע בניידת אל החורשה - החל רכבו של הנאשם בתנועה. איני יודע אם אכן עשה הרכב דרכו
18 בחזרה לכיוון בית הילד, להחזירו שמה, כטענת ההגנה, או חלילה למקום אחר, אולם אין הדבר
19 מעלה או מוריד מבחינתי, ואחת היא לי: מי שמעלה ילד, קטין או קטינה, על רכבו, והוא מסיעם
20 למקום אחר, קרוב או רחוק, אך מבודד – עונשו חייב להיות מאחורי סורג ובריח.

21
22 ההרתעה במקרה דנא חייבת להיות כואבת וחד משמעית.

23
24 מכאן, שאני מאמץ את מתחמה של התביעה, מתחם נכון והרתעתי, מתחם המחויב בנסיבות העניין,
25 וקובע כי, אכן, מתחם הענישה בתיק דנא מתחיל ב- 8 חודשי מאסר בפועל, ומצפין עד כדי 20
26 חודשים כאלה.

27
28 בבואי לקבוע את מיקומו של הנאשם בתוך המתחם דלעיל, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

29
30 א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו; לכאורה תאמר, מדובר בפגיעה "רגילה" ומתחייבת,
31 וכמוהו כמו כל פגיעה של עונש בנאשם מורשע. ברם, איני סבור כך, שכן כפי שעמדה התביעה
32 בסיכומיה, מדובר באדם מוצלח, שאפתן, עד למקרה דנא – נורמטיבי, ואין לי צל של ספק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 29152-06-10 מדינת ישראל נ'

אמיר

- 1 כי הכרעת הדין וגזר הדין מפילים את השמיים על ראשו, וחיינו לא יהיו עוד כאשר היו.
2 הרשעה וגזירת דינו של אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי בעבירת ביצוע מעשה מגונה בקטין בן
3 10 היא קשה, מחריבה כל מה שאדם עמל עליו משך חייו, והדבר לא נעלם מעיני, הן לגביו
4 והן לגבי משפחתו.
5
- 6 ב. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו. אדרבא, קו ההגנה של הנאשם היה אלטרואיסטי, אפילו
7 מקומם, כאילו נזעק לסייע לילד נזקק; דחיתי הגנה זו, כאמור בהכרעת הדין. עיון בהערכת
8 המסוכנות המינית של הנאשם מלמד כי אכן, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ואין בו כל
9 שמץ של אמפטיה לילד.
10
- 11 ג. מאליו מובן כי לא אזקוף לחובת הנאשם לא את חזרתו מהודאתו בפני כב' השופטת
12 מרגולין-יחידי, אף לא את ניהול המשפט כאן.
13
- 14 ד. ההגנה ניסתה לשכנע את בית המשפט כי הנאשם תרם לחברה, ולשם כך, בין היתר, הובאה
15 עדת אופי אשר סיפרה כיצד הושיט לה הנאשם יד, וכל זאת רק לאחר ששמע על מצוקתה,
16 כלכלית ואחרת, מעל גלי האתר. עם כל הכבוד, מדובר אולי בסיוע לזולת, אולם הסיוע החל,
17 אולי אף נולד, רק לאחר הגשת כתב האישום, ועל כן יש לענין זה משקל מוגבל, בעיני.
18
- 19 ה. התנהלות גורמי אכיפת החוק. ההגנה, בהגינותה, לא התייחסה לשאלת ה"שחזור" עליו
20 למדנו רק לאחר שהתביעה ביקשה (והתחרטה) להגיש תסקיר קורבן עבירה (ראו החלטה
21 בעניין זה, בדיון הקודם).
22
- 23 אני סבור כי היה על התביעה להביא לידיעת ההגנה את דבר ה"שחזור". בשום פנים ואופן
24 איני קובע כי הדבר נעשה שלא בתום לב, והתייחסתי לעניין זה כבר בהחלטה קודמת.
25 מצאתי להתייחס לענין זה, הן כי זה הדין (תיקון 113 לחוק), והן לנוכח טענת התביעה כי
26 הנאשם אשם בחלופי הזמן.
27
- 28 איני מסכים עם התביעה. א ניתן לייחס לנאשם את התמשכות ההליכים, כאשר הטיעון
29 לעונש נדחה במספר חודשים, רק בשל ענין זה, של ה"שחזור", למשל.
30
- 31 לא ניתן לייחס לנאשם התארכות ההליכים, מקום בו התיק נדחה למשך חודשים ארוכים
32 רק בשל הודעה חד-צדדית של חוקרת ילדים, לפיה לא תוכל להגיע לדיון, תוך העמדת בית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

- 1 המשפט בפני עובדה מוגמרת. בעניין זה אפוא, יש לומר, ההגנה פעלה כיאות (הנאשם
2 התייצב לכל דיון, בזמן), וכך גם לרבות מימוש הזכות (שממילא היתה כפופה לביקורת
3 שיפוטית של קודמת) בחזרת הנאשם מהודאתו.
4
5 אין לייחס לנאשם, ולו עיכוב של יום אחד בהגעה לסופו של ההליך, כך להבנתי ולהשקפתי.
6
7 1. עברו הפלילי של הנאשם – נקי מכל רבב. ביחס לנאשמים כאלה קשה מלאכת גזירת הדין
8 עשרת מונים מאשר ביחס לגזירת דינו של עבריין מועד. הרי רק אתמול היה הנאשם
9 בקהלנו, כמונו ממש, ועכשיו – עת גזירת הדין, והיא קשה, כאמור, במיוחד כאשר בית
10 המשפט נאלץ להוציא מן הקהל אדם כגון דא. אביא, איפוא, בחשבון, את העובדה כי מדובר
11 בנאשם בעל עבר נקי ובמאסרו הראשון, ובמצב דברים זה – הלכה היא כי אין מחמירים.
12
13 2. עוד ראוי לשים על כפות המאזניים את העובדה כי הנאשם היה תחת תנאים מגבילים משך
14 שלוש שנים (!), כאשר הדגש והעיקר הוא על מעצר בית מוחלט, או כמעט מוחלט, למשך
15 כמעט שנה, כך ההגנה בטיעוניה היום (התביעה לא הפריכה טיעון זה). נתתי לגורם זה משקל
16 נכבד, שכן הנאשם הולך כבר שנים כשמעל ראשו רובצת עננה שחורה, ושלוש שנים כאלה
17 מהווים עינוי דין שאינו קל ערך בעיני, ולענין זה - אין נפקא מינא מי ה"אשם" בהימשכותה
18 של תקופה זו.
19
20 טרם סיכום אציין עוד, כי לנגד עיני עמדה גם הוראת סעיף 355 לחוק העונשין, זו המחייבת עונש
21 מינימאלי של 21 חודשי מאסר (רבע מתקופת המאסר המקסימאלית), כאשר על פי ההלכה הפסוקה,
22 יכול שחלק מהתקופה ירוצה על דרך מאסר מותנה (ראו ע.פ 4528/13 בעניין חלוה, ואת ע.פ 1867/00
23 בעניין גוטמן הנזכר שם; שניהם פורסמו במאגרים המשפטיים).
24
25 אני גוזר, איפוא, את עונשו של הנאשם, כדלקמן:
26
27 א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.6.10 עד 4.6.10 ו- 6.6.10 ועד
28 11.6.10.
29
30 ב. מאסר למשך 12 חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים מיום
31 שחרורו יעבור עבירות מין.
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ספטמבר 2014

ת"פ 10-06-29152 מדינת ישראל נ'

אמיר

1 ג. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם תוך 60 יום מהיום.

2

3 ד. פיצוי לש', אשר יועבר באמצעות התביעה, בסך 10,000 ₪, לתשלום תוך 90 יום מהיום.

4

5 הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.11.14 (המועד הוא לבקשת ההגנה) בימ"ר ניצן בשעה 09:00

6 או על פי החלטה אחרת של שב"ס לאחר שהסנגור יפנה אליו תוך שבוע ימים ויתאם העניין.

7

8 המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן לנוער (חקירות ילדים) ולמרכז להערכת

9

מסוכנות, בתודה.

10

11 ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם אשר יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט בתוך 24

12

שעות.

13

14 הערה: השעה עתה 18:00 לערך, בית המשפט יערוך תיקוני הגהה, וגזר הדין יפורסם עד חצות בנט-המשפט.

15

16 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום מהיום.

17

18

19

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ה, 28/09/2014 במעמד הנוכחים.

20

שמאי בקר, שופט

21

22

23

הוקלד על ידי הגר בוקשיש